

Mavi Gözlü, Yüce Gönüllü Bir Melek

A Benevolent Angel with Blue Eyes

Canan Ergün*

Öz

İstanbul Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümünü kazanıp, okula başladığım ilk gün Prof. Dr. Meral Alpay hocam ile tanışma anımı anlatmaya çalıştım.

Anahtar Sözcükler: Prof. Dr. Meral Alpay; kütüphanecilik.

Abstract

I met Professor Dr. Meral Alpay on my first day at Istanbul University, Department of Librarianship. I tried to tell my memory of this first day that I met with Professor Dr. Meral Alpay.

Keywords: Professor Dr. Meral Alpay; librarianship.

Eminim ki herkesin üniversite hayatıyla ilgili asla unutamadığı; komik, duygusal ya da trajikomik anıları vardır. Benim de hayatım boyunca hiç unutamayacağım anım sevgili hocam Prof. Dr. Meral Alpay ile ilk tanışma anımdır.

Tesadüfler bazen insanın kaderini belirler. Benim hayatımdaki en büyük tesadüf, rahmetli ablam ve arkadaşlarının üniversite tercihlerimi yapmasıyla başladı. Ablamların hazırlanmış olduğu üniversite tercih listesini görme şansım hiç olmamıştı. Üniversite sınav sonuç belgesi geldiğinde şaşkınlık içinde kalmıştım. Adını ilk kez duyduğum ve hakkında bilgi sahibi olmadığım İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Kütüphanecilik Bölümünü kazanmıştım.

Ardından, üniversite kaydı için rahmetli babamla İstanbul'a geldik. İstanbul'a ilk gelişimdi. İlk kayıt günü fakülte binasını da görmüştük. Üniversitenin açıldığı gün, fakülte binasını kendi kendime bulamayacağım için kuzenimin Yabancı Diller Yüksek Okulunda İngilizce Öğretmenliği okuyan arkadaşı, fakültenin kapısına kadar getirmişti.

Karşıma çıkan birkaç kişiye sorduktan sonra Edebiyat Fakültesi en üst kata kadar çıktım. Uzun bir koridor, koridora girilen kapının üstünde geniş bir tabela vardı; ama bölüm adı yazmıyordu. Bölümü birkaç kişiye sordum, burası dediler. Şaşkın bir şekilde koridora adımlarımı attım. İlk dikkatimi çeken duvarlardaki panolar, toplu iğnelerle panolara tutturulmuş kâğıtlar olmuştu. Bir kalorifer peteğinin yakınındaki panonun önünde öğrenciler vardı, panoda asılı olan bir kâğıda bakıyorlardı. Oraya doğru ilerledim, kâğıtta ne yazıyordu şu an anımsamıyorum ama kalorifer peteğinin önünde ne yapsam diye durup düşündüğümü hatırlıyorum. Dalgın dalgın kalorifere dayanmış düşünürken omzumda bir el hissettim. İrkildim, bir çift mavi gözle karşılaştım. Gülümseyerek, “*Sen kütüphanecilik birinci sınıf öğrencilerinden misin?*” diye sordu. Ben de “*Evet efendim.*” dedim. Ayaküstü adımı sordu, sonra da “*Gel benimle.*” dedi, eli omuzumda birkaç adım ilerideki bir odaya doğru ilerledik. Orta büyüklükte bir oda, kapının solunda yüksek ayaklı, üstü yeşil deri kaplı büyük bir masa, yeni sayılmayan bir koltuk, sağda ise yerlerden yukarılara kadar yükselen bir kitap yığını vardı.

* Web Hizmetleri Koordinatörü, Koç Üniversitesi Suna Kıraç Kütüphanesi. E-posta: caergun@ku.edu.tr
Web Services Coordinator, Koç University Suna Kıraç Library, Turkey.

Masanın üstü, sehpanın üstü her yer kitaplarla doluydu. Beni bir hamleyle koltuğuna oturttu ve “*Gelen olursa Prof. Dr. Meral Alpay hocamız dekanlığa kadar gitti, bir saat sonra dönecek dersin.*” dedi. Sonra da hızla odadan çıktı gitti. Kapı sürekli çalıyor, her gelen beni görüp şaşırıyor ve papağan gibi Prof. Dr. Meral Alpay hocamızın söylediklerini söylüyordum. Tabii hocamız bir saat sonra gelmedi. Uzun bir süre orada oturdum. Sonunda Prof. Dr. Meral Alpay hocamız geldi ve ben koltuğundan hemen fırladım, gelenlerin isimlerini ve notlarını kendisine ilettim. Tam çıkacaktım, masasının karşısındaki koltuğa oturttu ve bir sürü sorular sordu. Benim hakkımda her şeyi bir çırpıda öğrendi.

Bölümü nasıl seçtiğimi de sordu, yukarıdaki gibi anlattım. Ben anlatırken tatlı tatlı gülümsüyordu. Ben ise tir tir titriyordum. Aslında Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi Mali Bilimler ve Muhasebe Yüksekokulunu istediğimi, burada çok kalmak istemediğimi ve seneye tekrar üniversite sınavına girmeyi planladığımı söyledim. Yüzündeki gülümseme kayboldu, “*Bölümümüz çok güzeldir, hemen vazgeçme, bak ben sana bu bölümü ve mesleği çok sevdireceğim.*” dedi. Mesleğimiz ve bölüm hakkında bir sürü bilgiler verdi. Oracıkta en az bir yıl bölümde kalacağıma dair söz de aldı.

Prof. Dr. Meral hocam o günden sonra beni hiç unutmadı, bir eli hep üstümdeydi. Her zaman yardım etti. Büyük bir zevkle öğretir ve bilgisini bizlerle içtenlikle paylaşırdı. İlgisini ve sevgisini bizlerden hiç esirgemezdi. Mavi gözleri şefkatle, öğretme ve yardım etme aşkıyla bakardı. Prof. Dr. Meral hocam, rahmetli annem gibi benim iyilik meleğimdi.

Hakkınız asla ödenemez Hocam, mekânınız cennet, ruhunuz şad olsun. Sonsuza kadar kalbimdesiniz, sizi seviyorum.